

קראטה, ג'ודו, ומיטווחים משאירים מעט פנאי לשומר-ראש בחצאית.

לפני שלוש שנים הציגה עצמה צעירה לפני מנהל משרד-הקירות. "המורה", הסביר המנהל המופתע, "התכוונה לגברים."

"אני לא פחות טובה מהגברים, הייתי באיגרו המרכזית של מיטווח תל-אביב", הגיבה הצעירה. כיום בת ה-27, כחולת העיניים, היא שומרת-ראש מיקצועית.

היא מבקשת לציין שהיא מכאיר שבע. זה פרט הויהי היחיד המתור. "אנו כולם אוהבים עבודת כיתחון במי שפחה. יש מסורת מזו במיטווחת".

רודה, ניצב-מיטווח במיטווחת, נפטר לפני כמה חודשים. הוא היה מפקד מרחב-הנגב של המיטווחת.

אחרי שהיא סיימה את שרות החובה בצה"ל, התגייסה למיטווחת, וליחידה המרכזית של מחוז תל-אביב. התאמנה בקראטה, בג'ודו, מעם או פעמיים בשבוע במיטווח ובעיקוב.

כאבר-ראש אלגנטי. האם יש לה פנאי גם לתרגילים מהסוג האישי. שעליהם אין חובה לדווח לכוס? יש בכלל חיים הפרטים לשומר-ראש?

היא נושמת עמוק ומתורדת: "לפעמים אני מקבלת טלפון כשאני עור מרת ברלת. בדרך לפגוש חבר, שאינו יודע כמה אני עוסקת. איך אני יכולה להגיד לו: שמע, בחור, כואב נבטל את הפגישה, אני לא יכולה. עליי לצאת לתפקיד."

זה היה כיום השישי בערב. אני נאי לצתי להגיד: שמע, אני נורא מצטערת. הרודה שלי חלתה. אין מי שישאר עימה. אז הוא האמין — כסדר, אפגוש אותו שוב. אם לא — חבל."

מרוע היא אינה מותרת על כאבי הראש והוא יש לה, הרי, גם מיקצוע נוסף. היא שמאית. יש לה מיטווח ולקוחות, ופרנסה לא רעה. אז, מרוע להיות גם שומר-ראש?

"עבורי, זה ספורט אלגנטי. זה חסר לי". אחרי שסיימה את שרותה במיטווח, ראתה את המורעה בעיתון ומאו היא שומר-ראש צמורה, הירועה ביותר בתל-אביב.

הוא לא אשתי-השר. יהלומן מבוגר נראה לאחורונה בחברת צעירה, המלווה אותו לכורסה. חלק התחילו לרכל. הם

פסלים, ציורים

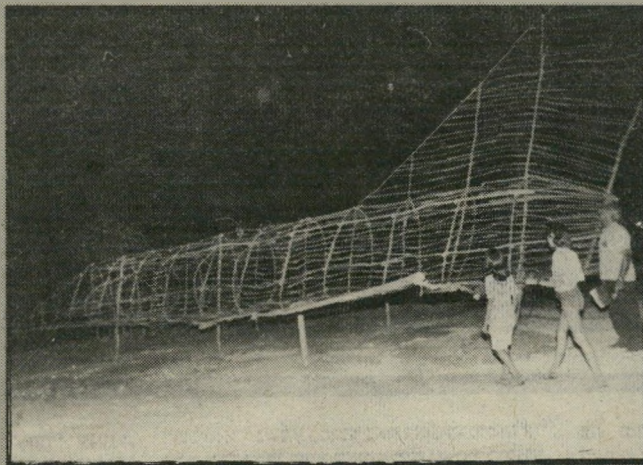
ומיצגים חיים

בשדות תל-חי

המיסגש הבין לאומי התבססת האמנים ב-1980 בתל-חי נעלו במיצג, שעד המורה לאמנות במיטווח למורי אמנות ברמת-השרון, מוטי מיזרחי. המורה הלך בעיחס והטיל את מימיו על עוזגת-פחחים. המעשה יועזע את תושבי-הגליל, והציב כסימן שאלה את הסיכוי שהאיזוע, שהיה צריך להיערך אחת לשנתיים, אכן יהפך מוטי של קבע. גם העצים הצבועים בוחרו של מנשקה קרישמן ועועז את תושבי הגליל, וגם כותנתו של הפסל התל-אביבי בוקי שורץ לצבוע את הדרים סביב תל-חי. תושבי האיזוד לחמו ברעיון של שורץ, ובסימה של

המבוכך של נויסלד. חיילים מן הגוד

הכפיר של אורנר. מטוסים מן המשימות

בפוסטר, על כך שמעו ממנו את היצירה. כל הענין היה מלווה בהרגשה שהאיזוע יהיה כנראה, הרפעמי. המיצג של נגסאקי. ככל זאת

מונה חמש נשים, שעריין אין זה עבורן פוליטיים-ג'וב.

אנשים חשובים, הזוקקים לשומרי ראש, מגלים שהאויב מס' 1 של שומרי-ראש ששכרו היא רעיתם. חלק מלקוחות אלה חוזרים בהם, אך רבים מעדיפים שומר-ראש צמורה, שאינה כולטת לעין כוהנתה האמיתית.

בעיטה לחבר. "אמא שלי אר מרת לי, בהודמנויות רבות, שהחתן שלי עדיין לא נולד. לפעמים גם אני חושבת שאני יותר מדי ברננית. אך יכול להיות שיותר נכון, אינני נותנת צ'אנס לעצמי. ייתכן שזה בגלל העבודה שלי. אני חושדת בכל גבר."

האם היא פוחרת שלא תינשא? יש לה בכלל פחדים? יש לי פחדים, אבל לא מפני שטרם התחתנתי. עד לגיל 27. לפעמים קורים לי גם דברים מצחיקים.

חברה שלי שאלה אותי השבוע: תגידי, מה קרה לך, איך יצאת עם הגבר הזה שראיתי אותך עמו אמש? לא היתה לו בכלל צורה?

ענית לה שהוא שמאי כמוני, המבקש עזרתי. אני משוכנעת שלא האמינה לי.

פעמים רבות הגבר שעליי לשמור עליו, זוכה בארוחת-צהריים מפוארת, רווקא הרודת לו. אני מלווה אותו למקום שבו הוא נפגש עם אנשי עסקים נכבדים, או עם אורחים מחו"ל.

נקבעה לפני שנה התבססת אמנים שנייה בתל-חי, אך מילחמת-הלבנון מנעה את האירוע.

לפני שבוע התכנסו האמנים במ קום כצילה של המילחמה הבלתי-נגמרת. מיטווח-החינוך העניק עזרה כספית, והתנועה הקיבוצית סייעה גם היא.

הפעם גם הגיעו אמנים מחו"ל, כמו הפסל האמריקאי רניס אופנהיים, שובנה מכונה דמיננית של מוח האדם. אופנהיים התעקש לבוא ולהציג בתל-חי. בתוציה הוא פגש את אמנון ברזל, וביקש ממנו לבוא ולהציג את עבודתו בישראל, ולוא פעם אחת.

חנינה נויסלד, אלמנת המילחמה הנמשכת, אמנית ומורה לאמנות במיכללת תל-חי, הציבה גדר-רשת באורך של 150 מטר, היוצרת מבוך. הגכנס לתוכה הולך בה כעיקולים, ומתקשה למצוא את דרכו בחורה.

הגדר — מבוך שמה — נבנתה בעזרתם של חיילים מהגוד של בעלה, הקצין שנפל.

רב אורנר מקיבוץ חצור בנה מטוס כפיר מענפי זית. זהו מטוס ששלוח

לא תמיד הכל מסתיים בטוב. פעם, הלקוח שמרמתי עליו גילה לחברו את זהותי. החבר החליט לבחון אותי, ללא שום אזהרה, הוא חסם לי את הדרך כרחוב ותפס את היד מאחורי גבי.

גאלצתי לפעול מהר. החבר של הלקוח קיבל כעיטה בכטון ועוד בעיטה. הוא התכופף, הרים את ידיו למעלה והכריזו: מספיק! די. אני לא צריך יותר!"

להוריד חמישה קילו. האם העבודה, מעניינת או משעממת? "הגבר שלי, הלקוח, לוקח אותי למיפגש חברתי. יש שם גברים ונשים כעלי מעמד, רובם די מבוגרים. חלק מהם מסתכלים עליי, ובעיניהם אני קוראת את השאלה: איך נרבכת אליו? איך הוא בכלל? אחרים מביטים באירוניה, כאילו רוצים להגיד לי: אל תתביישי. אנו יודעים הכל. תרגישי טוב. אנו מבינים!"

"אני מתאקלמת מהר. זה יותר נוח. בתחילה היה מפליא אותי שכולם, כל האנשים שלייוותי, דיברו על נושא אחר: מין. כאילו שלא עשו רבך אחר מהבוקר ועד הערב, עד שהופעת!"

כאמור, גבר חלומותיה של שומרת הראש טרם הופיע. יתכן שהוא טרם נולד. ובכל זאת, יש גבר אחד המסוגל לגרום לכך שתרוה חמישה קילוגרם בשבוע אחד.

זה קרה בחודש שעבר, כשהכוס והפתעה לא-ר' לא-ר' נגסאקי עומדת להתפוצץ מעלינו בכל יום. כמו במילחמת העולם-השנייה" ההצהרות האמנותיות על המילחמה ועל הכעס לא מעז מרבבות לבוא לראות את הפסלים, הציורים והמיצגים, במשך ארבעת ימי האירוע. דגל של כודינה. מה שכולם ראו היטב, אם כי הריעות על סיבוי היו חלוקות, היה הפסל התוחתי של מנשקה קרישמן, האיש שצבע כבשים כביאגלה של תוציה. הפעם עסק קרישמן בחמורים: שניים, כשרודים, נוערים ולועסים. שהצבו כשטת, ולירם כמה חמורים עשויים פח. לגלי עזת החמורים פרש קרישמן שלוש פיסות בד, הצבעים של שלוש הפיסות היו: ירוק, לבן ואדום. צבע נוסף, השחור, סיפקה ארמת הגליל השחורה, שאליה הצמיד קרישמן את פיסות הבד בעזרת אבנים. ארבעה הצבעים מביינים, כידוע, את ריגלה של מרינה שטרם קמה פלטיין.

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

על מילחמות וחמורים

איתו למשימות לא-ר' הסביר האמן והוסיף: הפצצה של נגסאקי עומדת להתפוצץ מעלינו בכל יום. כמו במילחמת העולם-השנייה" ההצהרות האמנותיות על המילחמה ועל הכעס לא מעז מרבבות לבוא לראות את הפסלים, הציורים והמיצגים, במשך ארבעת ימי האירוע. דגל של כודינה. מה שכולם ראו היטב, אם כי הריעות על סיבוי היו חלוקות, היה הפסל התוחתי של מנשקה קרישמן, האיש שצבע כבשים כביאגלה של תוציה. הפעם עסק קרישמן בחמורים: שניים, כשרודים, נוערים ולועסים. שהצבו כשטת, ולירם כמה חמורים עשויים פח. לגלי עזת החמורים פרש קרישמן שלוש פיסות בד, הצבעים של שלוש הפיסות היו: ירוק, לבן ואדום. צבע נוסף, השחור, סיפקה ארמת הגליל השחורה, שאליה הצמיד קרישמן את פיסות הבד בעזרת אבנים. ארבעה הצבעים מביינים, כידוע, את ריגלה של מרינה שטרם קמה פלטיין.

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

למה, כעצם, התכוון קרישמן? ציפי מנשה

שומר-ראש מיקצועית. כולנו אוהבים עבודת ביטחון במיטווחת

הראש קיבלה על עצמה את המשימה. לפעמים מתנגדת אשת-יהלומן ששומר-ראש תאבטח את בעלה גם בשעות הלילה, בביתם. העיניים היפות של השומרת אשמות כזה.

היום שוב איננה שומר-ראש היי חידה בחצאית. היחידה של שומר-ראש בחצאיות

הופתעו: "כנראה שעזב את העסקים והוא מתעסק עם צעירה", פשטה השמועה.

שגריר מרינה יידידותית וחשובה מאוד ביקש גורילה שילוה את רעיותו לכמה ימים עד שיחזור ארצה. שר בממשלת ישראל נסע לחו"ל, ואשתו חששה להשאר לבדה. שומרת